

Posudek bakalářské práce *Italské gerundium a jeho české ekvivalenty v paralelním korpusu*, kterou předložila JANA JARKOVSKÁ, Ústav románských studií FF UK, ak. r. 2011/2012.

Bakalářská práce Jany Jarkovské si klade poměrně přímočarý cíl: prozkoumat italské gerundium a jeho české ekvivalenty v paralelním korpusu. Jak známo, italské gerundium nemá v češtině přímý protějšek (pokud vůbec něco takového mezi dvěma různými jazyky existuje...), a tak je otázka ekvivalentů nanejvýš důležitá. V současné době, kdy je v lingvistice hlavním metodologickým nástrojem korpus jakožto elektronický soubor textů, nabývá pojem *ekvivalentu* poměrně jasné definiční kontury. Jakožto ekvivalent lze totiž označit jistá *překladatelská řešení*, která se s určitou frekvencí opakují (a o nichž můžeme zároveň říci, že jsou v zásadě správná či zdařilá). K takovému zkoumání však potřebujeme tzv. *paralelní korpus*.

Jana Jarkovská se tak chopila jediného česko-italského paralelního korpusu projektu InterCorp (www.korpus.cz/intercorp), který je prozatím k dispozici, a rozhodla se jej použít k již zmíněné konfrontaci. Řeknu hned na začátku, že výsledek této konfrontace považuji za velmi zdařilý a nemám v zásadě nic, co bych diplomantce mohl vytknout – snad jen pár připomínek, ke kterým se ještě dostanu.

Bakalářská práce J. Jarkovské je rozdělena do šesti přehledných kapitol. V první je představeno gerundium jako jeden ze tří nefinitních slovesných tvarů, ve druhé kapitole je prezentována kvantitativní situace gerundia v paralelním korpusu InterCorp. Ve třetí kapitole se diplomantka rozhoduje k redukci korpusu a omezuje se – z opodstatněných důvodů, které samozřejmě ve své práci uvádí – na texty Itala Calvina. Na základě tohoto subkorpusu se v páté kapitole pokouší o typologii překladatelských řešení. V poslední kapitole se pak zamýšlí nad závislostí těchto řešení na významu jednotlivých sloves. Práci uzavírá závěr, resumé a bibliografie.

Jak už jsem naznačil, nemám příliš mnoho připomínek či přímo námitek. Práce je sepsána velmi úsporným, výstižným stylem a korektním jazykem. Diplomantka používá k demonstraci svých výsledků přehledné tabulky, které pak vhodně komentuje. Měl bych snad jen jediný návrh: na s. 10, když Jana Jarkovská hovoří o italské typologii gerundií (*coordinato, strumentale, modale*), kterou pak při své práci použije, řekl bych, že by se zde hodily některé „učebnicové“ příklady. Na s. 72 se objevuje malý lapsus: je-li řeč o sémantickém významu, je to bez explicitní (a nějakou teorií vynucené) opozice tautologické, význam je nutně sémantický...

Práce je příkladná i tím, že naznačuje možný směr dalšího výzkumu (v závěru na s. 80): „Bylo by jistě zajímavé zjistit, jak například souvisejí typy gerundií se sémantikou jednotlivých sloves...“. To je určitě pravda, jen bychom k tomu potřebovali nejen rozsáhlejší korpus, jak Jana Jarkovská správně zdůrazňuje, ale i jemnější sémantickou teorii, než je ta „syntaktická“, na základě níž se dělí jednotlivé větné členy či vedlejší věty.

Jak je tedy zřejmé, považuji bakalářskou práci Jany Jarkovské za velmi zdařilou, k obhajobě ji vřele doporučuji a navrhuji ji hodnotit jako **výbornou**.

V Praze dne 4. září 2012

.....
doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
vedoucí bakalářské práce